

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

2. An per Iubilæum sit eligibilis in Confessarium Parochus qui renunciavit
beneficium, vel ab ipso fuit privatus? Idem est, si per Bullam Cruciatæ
dictus Parochus eligatur. Et infertur, quod si ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

Ref. & in det monitorium in eatum executionem, seu sub ecentom, §. tr. 1. fura mandet seruari. Ita ille, quod mihi non placet, Ref. 24. §. Nam ex decreto S. D. N. Urbani VIII. dictæ declaratio[n]es sacrae Congregationis faciunt fidem in iudicio & extrâ, si in authentica forma, solito sigillo, & subscriptione Eminentissimi Cardinalis Praefecti ac Secretarii eiusdem Congregationis pro tempore existentium munita fuerint, aliter minime. Verba autem decreti sunt hæc. Cum ad notitiam huius sacrae Congregationis peruerterit, quāplures declarationes, decreta, seu decisions sub nomine eiusdem sacrae Congregationis absque illius autoritate impressas in libris, seu aliis operibus circumferri & allegari, multasque ex declarationibus, decretis, seu decisionibus iuxta contingentiam casuum, illorumque qualitates, & circumstantias, à se diuersis temporibus factas, secundum ea, qua propegeabant, fuisse alteratas, immutatas, diminutas, ac forsitan alias mentio S. Congregationis nomine confectas, nulloque propterea authenticum sigillo munitas, illasque per Tribunalia tam in Urbe, quam per orbem circumferri & allegari, considerans eadem sacra Congregatio Ritu[m], quantum detrimenti recipi possit si aliqua fides illis adhibetur ex speciali S. D. N. Urbani VIII. iussu mandat, & præcipit huiusmodi declarationibus, decretis, seu decisionibus, tam impressis, quam imprimendis, ac etiam manuscriptis nullam fidem in iudicio, vel extrâ esse adhibendam, sed tantum illis, quæ in authentica forma, solito sigillo & subscriptione Eminen. Cardinalis Praefecti ac Secretarii eiusdem Congregationis pro tempore existentium munita fuerint. In quorum fidem hæc propria manu subscrivimus, & sigilli proprii S. Ritum Congregationis impressione communiri ac typis mandari iussimus. Dat. Romæ die 11. Augusti 1612. C. Episc. Port. Card. Pius locus † sigilli. Iul. Rispiglof. Secr.

RESOL. II.

An per Jubilatum sit eligibilis in Confessarium Parochus, qui renuncianit beneficium, vel ab ipso fuit priuatus? Idem est, si per Bullam Cruciate dictum Parochus eligatur.

Et infertur, quod si Parochus beneficium amittit, vel illud relinquit per ingressum Religionis; poterit eligi virtute Jubilai, quo penitenti conceditur facultas eligendi in Confessorem Sacerdotem approbatum.

Etiamque deducitur, quod Parochus poterit ei, qui antea erat Parochus dare facultatem audiendi confessiones in sua Parochia.

Et docetur Parochum adhuc habentem beneficium Curati, non solum esse eligibilem per Jubilatum intra eandem Diocesim, sed extra & ubique terrarum. Ex p. 5. tr. 12. Ref. 47.

Quæ hic est §. 1. Negatiu[m] respondeo cum DD. quos ego ipse sup. in tr. 3. citaui in 1. part. tract. 11. resol. 8. loquens de Ref. 18. §. Bulla Cruciate, quibus nunc addo Fagundez prec. 2. lib. 7. cap. 2. num. 38. Floronum de cibis refer. part. 1. cap. 4. §. 12. num. 7. & Barbosam de potest. Episcop par. 2. allegat. 25. num. 18. quia Concilium ad hoc ut Parochus reputetur idoneus ad confessiones, exprefsè requirit ut beneficium actu habeat, ut paret ex illis verbis, nisi aut parochiale beneficium habeat, & non addit aut habuerit, ergo, &c. Et hanc opinionem ego teneo tanquam probabilem, & ita hanc sententiam tenet etiam Ludouicus de la Cruz in Bulla Cruc. disp. 1. cap. 2. dub. 7. num. 10. qui tamen num. 4. merito contrariam sententiam probabilem vocat cum Villalobos, Ioanne de la Cruz, & Rodriquez, quibus adde Trullench vbi infra, num. 4. quia talis Parochus habebat approbationem ab Ordinario, imd & ab ipso iure, sed per ablatio-

nem, vel amissionem etiam per item beneficij parochialis solum tollitur ei iurisdictione, non vero approbatio: ergo manet eligibilis per Bullam. Consequenter cum maiori & minori probatur, approbatio enim non habet necessariam dependentiam & connexionem cum parochiali illo beneficio: ergo non eo ipso quod afferatur beneficium, afferatur approbatio. Hinc autem inferunt primò quod si Parochus beneficium amittit, vel illud relinquit per ingressum Religionis, poterit eligi virtute Jubilai, quo penitenti conceditur facultas eligendi in Confessorem Sacerdotem approbatum, quia non amisit simplicem approbationem, etiam posita Papa per speciale Jubilai privilegium ei confert iurisdictionem. Inferunt secundò quod Parochus poterit ei, qui antea erat Parochus, date facultatem audiendi confessiones in sua Parochia, quia hoc poterat ante Trident. concedere & simplici Sacerdoti, fi Tridentinum vero solum addidit approbationem, quam post adhuc ille retinet: ergo, &c.

2. Sed quicquid sit de hoc, certum est Parochum adhuc habentem beneficium Curati, non solum esse eligibilem per Jubilatum intra eandem Diocesim, sed extra & ubique terrarum, & ita contra Layman lib. 5. tract. 6. cap. 11. num. 7. Floronum de cibis refer. part. 1. cap. 4. §. 12. num. 2. Homobonum in eccles. part. 1. tract. 5. cap. 3. quaf. 15. & Gutierrez lib. 99. Canon. cap. 27. num. 21. docet Trullench in Bulla Cruciate, lib. 1. §. 7. dub. 4. num. 3. Ioannes Valerus in differ. vir fori, ver. ab solv. differ. 1. moner. 16. Molanus in summa, tom. 1. tract. 7. cap. 15. numero 89. Fagundez part. 2. lib. 7. cap. 2. numero 36. Suarez, tom. 4. in 3. pat. disp. 28. sect. 4. num. 18. Henriquez lib. 3. de panis. cap. 8. in fine, & num. 7. initio. Toletus in summa, lib. 1. cap. 13. num. 6. & alij. Et ratio est, quia huiusmodi beneficiatus ex Concilio Tridentino nullam aliam approbationem requirit, præterquam quod Parochiale beneficium habet, ut possit confessiones secularium audire. Quo ergo fundamento addemus ultra beneficium parochiale requiri etiam approbationem per Episcopi. Secundò probatur, quia, ut Suarez notat, Concilium quoad hanc partem non tam conditius nouum, quam retinet antiquum, nam de iure antiquo quilibet Parochus poterat eligi in Confessarium per quamcumque facultatem, & per delegationem & commissionem propriarum oviūm factam ab aliis Parochiis: ergo & modò poterit, cum idem ius omnino perleueret, numquam enim recedendum est à iure antiquo proper nouum, nisi quatenus id in eo exprimitur. Tertiò probatur, quia si extra diocesim non posset eligi, nec etiam extra suam Parochiam intra eandem posset, cum ex vi beneficij solum videatur approbatu[m] pro sua Parochia, & nihilominus ex vi Concilij reputatur illa approbatio sufficiens pro aliis Parochiis sua Diocesis, quia Minister publicus debet simpliciter reparari sufficiens, ut ibi eligatur, ergo, &c.

RESOL. III.

An in aliquo casu sit eligibilis per Jubilatum Sacerdos non approbatus ab Episcopo sed a Parochio? Et an Parochus possit suis subditis licentiam præbere, & confiteantur cum Sacerdotem approbatu[m] ab Episcopo anterioris Diocesis, seclusa prohibitione proprii Orationis? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 48.

§. 1. Vampus verum sit Parochi approbationem. Qalicu[m] Sacerdotis non esse sufficientem, ne quantumuis electus sancta vita & doctrina sit, vititer multos probat. Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 3. sect. 4. num. 3. Tamen Ludouicus de la Cruz in Bulla Cruc. disp. 1. cap. 2. dub. 10. num. 11. censet satis probablem